

بعده داشت .

● نقیبی بدرون آدمی

اپرای «اتلو» چه از نظر ساختمن در اماتیک و چه از لحاظ باف ارکستر - اسیون ، بر همه اپراهای دیگر وردی، جز «فالستاف» ، برتری می گیرد .
با آنکه نعمیوان ارزش کار «آرینگو بونتو» ، متن نویس اتللو را دست کم گرفت ، مهدنا نباید از باد برد که نمایشنامه «شکسپیر» این خدای درام را پیش روی داشته است . «بونتو» تظیم کننده ای چیر مدت است واز نظر شناخت صحنه و حرکت هر گز قابل مقایسه با متن نویسان قبلی وردی چون «بیاوه» و «کامارانو» نیست ولی بهر حال خون جوشندگی که در اتللو و فالستاف جریان دارد از خلاقیت اعجاب آور شکسپیر نشأت میگیرد .

میدانیم که میان خلق «آیدا» (۱۸۷۱) و «اتلو» (۱۸۸۷) ثانیه سال فاصله افتاده است . وردی کم و بیش از صحنه دوری گرفته و تهاکار صحنه ای اش در این مدت تجدید نظر در «سیون» - «بوکانگرا» بود .

خود در نامه ای به کنسرس «مافسی» (۱۲۸۷) غمگنگانه ای چنین نوشت : «حالا دیگر تنها میخواهم بشنوم . دیگر یارای آن ندارم که بنویسم و تابع واگنر تلقی شوم . واقعاً که چه شهرتی !

● میراندا فرارا

● رقصندگان باله کوبلیا

در شب باله مدرن روایی مرد پایان دادند ، آنچه که بین اجر اویزگی - سرگردان اثر گوتستاومالرودو پرده از باله های خاصی می بخشید شرکت خوانندگان افسانه آفرینش اثر امانوئل ملیک اصلاحیان بین المللی و با ارزش اپرای چون «یسر آهنتکساز ایرانی اینجا گردید ، طراحی میراندو فرارو» در نقش اتللو و «آلدو» . این رقصها از روبرتو ما طراح میهمان سازمان باله ملی بود ، البته این باله ها در نقش زدمونا از برجهستانی خوانندگان قبلا در ضمن سالهای اخیر در تالار رودکی معاصر ایتالیا ، متخصص در آثار جوزبه وردی و بویزه اپرای اتللو هستند ، در این بروی صحنه آمدند بود .

● اتللو

دیگر خوانندگان اپرای اتللو عبارت

بودند از دانیل گوزوین - احمد پارسی -

باله رای خوب و بالرژی از اپرای اتللو سرکیس غوکاسیان - مارینرا سانوسیان

اثر وردی بکار فصل هنری امسال خود دنورا بود و کارگردانی اتللو را فردیک

